

گزارش مختصری از برگزاری مراسم اول ماه مه در چند سال اخیر (همراه تصاویری از برگزاری مراسم اول ماه مه در سالهای مختلف)

بیژن امیری

اول آذرماه هشتاد و پنج

تقدیم به رفیق عزیزم آقای صادق خوشمرام که در غم از دست دادن مادرش است .
تقدیم به رفیق عزیزم آقای افشین شمس .

اول ماه مه، خورشیدی است فروزنده که همواره در راه ما طبقه کارگر و زحمتکشان سراسر جهان پرتو افشانی می کند و می درخشد و هر سال پر فروغ تر و نورافشان تر از گذشته تجلی می یابد . اول ماه مه، روزیست که قدرت و عظمت ما طبقه کارگر در وحدت و یکپارچگی خود را نشان میدهد. اول ماه مه هر سال ما کارگران و زحمتکشان در سراسر جهان بازو در بازوی هم عزم خویش را برای ساختن جهانی عاری از استثمار و بی عدالتی جهانی در صلح و صفا و آزادی و برابری برای تمام انسانهای زحمتکش به نمایش می گذاریم . در ایران نیز از زمانیکه خورشید پرتوان اول ماه مه درخشندگی خود را آغاز کرده است هرگز ذره ای از قدرت و عظمت آن کاسته نشده . اول ماه مه با وجود تمامی فشارهای سرمایه از گذشته تا کنون و جو اختناق و استبداد و سرکوب (چیزی که همواره سد راه ما طبقه کارگر بوده) در بدترین شرایط حتی با شاخه گلی سرخ در کارگاهی کوچک و نمور ، حتی در زندانهای حافظان سرمایه با ترنم سرودی و یا زمزمه شعری و شعاری تا به امروز در خشنده و فروزان باقی مانده است . برگزاری مراسم اول ماه مه طی چند سال اخیر با تغییری ماهوی با آنچه که در گذشته طی مراسمهای مختلف برگزار می شده است همراه بوده است.

بخشی از کارگران پیشرو و فعالین کارگری چه در تئوری و چه در عمل به این نتیجه رسیده اند که سکتاریسم و فرقه گرایی با برخورد پوپولیستی همواره خود را بجای طبقه کارگر نشان می داده، لذا در نغلطیدن به این طرز تفکر توسط بخشی از ما کارگران طی چند سال اخیر در مراسمهای مختلف بخصوص اول ماه مه خود را نشان داده است . بخش عمده ای از کارگران پیشرو منتظر آن نیستند که برای اول ماه مه کسی فرمان چگونگی برگزاری آن را صادر کند .

در زمستان ۸۱ در جنوب تهران در جمعی که در آن زیر زمین ۳۲ نفر بودیم کارگران از جمع حاضر خواستند که خود مراسم اول ماه مه سال ۸۲ را برگزار کنند . سر انجام پس از بحث و جدل های فراوان کارگران موفق شدند مسئولیت برگزاری مراسم را بدست گیرند . از آن جمع ۸ نفر کارگر بودند و کمیته کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه ۱۳۸۲ تهران تشکیل شد. این کمیته پس از برگزاری ۱۵ جلسه طی دی ۸۱ الی اردیبهشت ۸۲ درجاده قدیم و یک جلسه در منطقه فرحزاد تهران در نهایت مراسم اول ماه مه سال ۸۲ تهران را در روز اول ماه مه در

سالن ورزشی شهدای صادقیه واقع در میدان پاسگاه پائین تراز پل ساوه (نعمت آباد جنوب غربی تهران) با حضور جمع کثیری از فعالان و پیشروان و کارگران کرج و تهران برگزار کرد. (گزارش آن در مجله اندیشه جامعه شماره ۳۰ خرداد و تیر ۸۲ صفحه ۷۶ و ۷۷ آمده است) در روز بعد، دوم ماه مه ۸۲ در جاده ملارد نزدیک سه راه فردیس منطقه نیروگاه حرارتی مراسم دیگری برگزار شده بود. در آن مراسم توسط آقای حکیمی مقاله (تشکل کارگری به مثابه جنبش اجتماعی طبقه کارگر علیه سرمایه داری) ارائه شده بود که توجه تعدادی از اعضای کمیته کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه ۸۲ تهران را به خود جلب کرده بود. (همزمان با این مراسم نیز مراسمی دیگر درکنار واقع در جاده چالوس با حضور توده کارگران و خانواده‌هایشان برگزار شد.)

از ویژگی های این دو مراسم این بود که برگزار کنندگان آن صرفاً کارگران بودند و دیگر اینکه در جریان این دو مراسم بحثهای جدیدی در رابطه با چگونگی کار در جنبش کارگری بین برگزار کنندگان در گرفته بود. بخشی از اعضای برگزار کننده این دو مراسم در سال ۸۲ (بعد از اول ماه مه) بهم پیوستند و در طول سال ۸۲ در رابطه با اخراج ۱۶ نفر از کارگران ایران خودرو کمپین جمع آوری امضاء بنام (مخالفان اخراج) را تشکیل دادند سپس بمناسبت کشته شدن کارگران خاتون آباد کمپین (مخالفان کشتار) را تشکیل دادند این جمع در بهمن ماه ۸۳ در ارتفاعات شمال تهران در جمعی با حضور کارگران به سرپرستی اینجانب برای دومین سال یاد کارگران خاتون آباد را گرامی داشتند. (که در سال ۸۴ همین مراسم تکرار گردید). این عده طی سال ۸۲ با توجه به جلسات متعددی که با هم داشتند و نزدیکی نقطه نظرات ابتدا در زمستان همان سال شورای کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه را با حضور فعالان کارگری رشت تهران سقز بوکان بانه و مریوان برای اول ماه مه ۸۳ را تشکیل دادند. بخشی از این جمع همانطور که گفته شد از سال ۸۲ بر روی پاره ای از مسائل کار می کردند نهایتاً در اوایل زمستان سال ۸۳ اولین جلسه موسسین کمیته هماهنگی را تشکیل دادند که در مجموع تا اواخر بهار سال ۸۴ اسناد پایه ای خود را به ترتیب شامل ۱- تشکل کارگری را به نیروی خود ایجاد کنیم، برای جمع آوری امضا ۲- درباره ما در خصوص هویت کمیته هماهنگی ۳- اساسنامه کمیته هماهنگی را انتشار دادند. اما اشاره ای مختصر به جریان اول ماه مه ۸۳ (که در نهایت کمیته هماهنگی از آن سر بیرون آورد) از اینکه طی سالهای اخیر بخشی از کارگران پیشرو به شکلی مستقل مراسم برگزار می کردند فرقه ها و جریانات سکتی و وابستگان آنها مات و مبهوت شده بودند. آنها چشم انداز آن را نداشتند که کارگران بتوانند مراسم خود را برگزار کنند! آنها خود را رهبران کارگران می دانستند با توجه به آنچه که طی سالها روش جریانات و فرقه ها و احزاب بوده به شکلی خزنده در شورای کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه ۸۳ حضور یافتند. در جلسات شورا (از بهمن ۸۲ الی اردیبهشت ۸۳) تنها ساز جریان خود را میزدند و عملاً با حرکت چندان خود در تالار نفیس جاده مخصوص و در مراسمهای روز قبل منطقه خور کرج و فلز کار مکانیک تهران که بشکل مهمان ناخوانده برای لحظه ای تریبون را در اختیار گرفتند تمامی توافقات بعمل آمده با شورای کارگران برگزار کننده مراسم اول ماه مه را زیر پا گذاشتند. آنها نمی توانستند بپذیرند که بر روی برنامه، محتوا و بندهای قطعنامه قبلاً مذاکره و توافق کرده اند. آنها همچون سربازان مطیع سرمایه که سر به فرمان فرماندهان هستند، گوش و دل به فرمان رهبران نامرئی طبقه کارگر بسته بودند، رهبرانی که با جوسازی،

شخصیت پردازی و شانناژ بازی و دادن عنوان و درجه و مرتبه و رتبه برای خود ساخته بودند. آنها هنوز در فازهای گذشته سیر می کردند و منتظر دستور رهبری بودند.

آنها در سابقه تاریخی ذهن خود چنین تجربه ای را نداشتند، واز اینکه عده ای کارگر بدون دستور گرفتن از رهبران ساخته ذهنشان مراسم اول ماه مه را برگزار می کردند، دچار تعجب و شوکه شده بودند. لذا مرتکب آن اشتباهی شدند که همگی از آن خبر دارند. دیگر بایستی آن مقطع را (اول ماه مه ۸۳) مقطعی تاریخی در این جریانات دید. در تالار نفیس در جاده مخصوص تهران کرج به توافق بعمل آمده در مورد قطعنامه، نگرافتن عکس و فیلم در مراسم عمل نکردند و به تذکرات مجریان برنامه و جمع حاضر در مراسم وقعی ننهادند و مراسم را بخصوص قرائت قطعنامه خود را که به آنها دیکته شده بود، فیلمبرداری کردند، اما ای کاش آن فیلم را آنطور که در واقع گرفته بودند، حتی یکبار پخش می کردند، تا بهتر و بیشتر مشخص شود که چه دسته گلی به آب دادند. (روز قبل از این مراسم گل گشت خانواده های کارگری در منطقه خور جاده چالوس با حضور توده های کارگر برگزار شد.) یکی از شهرهای عضو آن شورا سقز بود که در حال شروع مراسم خود حافظان سرمایه مانع برگزاری مراسم کارگران سقز شدند. تعدادی را دستگیر کردند، که هنوز عقبه آن ادامه دارد، و جریان سقز تبدیل به کارزاری مستمر در جنبش کارگری ایران بر علیه سرمایه شد.

در سال ۱۳۸۴ نیز در تهران چندین مراسم برگزار گردید. مراسم تالار گل سرخ خیابان سازمان آب، قدری دیدگاه های مختلف کانالیزه شده بود (کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه) متشکل از فعالان شهر های تهران - سقز - بوکان - بانه - مریوان - سنندج - رشت با قطعنامه مشترک مراسم داشتند. در خور جاده کرج چالوس برای چندمین سال توده کارگران همراه خانواده های خود گرد آمده بودند. در مراسم خور که بیشتر اعضای برگزار کننده آن کارگران صنایع خودرو سازی هستند. برای چگونگی برگزاری مراسم اول ماه مه ۸۴ و حضور و یا عدم حضور در مراسم جاده مخصوص خانه کارگر بحث و گفتگو های فراوانی بین فعالان و پیشروان کارگری در گرفته بود و برای حضور در آن مراسم شعارهایی را تعیین کردند. عوامل خانه کارگر برای آنکه پیشروان نتوانند در آن مراسم حضور بهمرسانند، توده کارگر را از محل اولیه برگزاری مراسم (چهار راه ایرانخودرو جاده مخصوص) به داخل سالن ۱۲ هزار نفری آزادی برده بودند. در داخل سالن شعارها سر داده شد. عوامل خانه کارگر و لباس شخصی ها مات و مبهوت بودند. پیشروان و فعالان کارگری با توده کارگر در آمیخته بودند. قرار به سخنرانی رفسنجانی بود. او می خواست از طریق خانه کارگر و روز کارگر تبلیغات انتخاباتی کند. اما هرگز با توجه به جو موجود در سالن نتوانست به داخل سالن بیاید سخنرانان خانه کارگر نیز نتوانستند ادامه دهند.

در امسال (۱۳۸۵) کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه تهران با حضور کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری و اتحاد کمیته های کارگری تشکیل شد. مراسم را ساعت ۲ بعد از ظهر در وسط پارک سوار آزادی (ترمینال اتوبوس واحد) شروع کردند بعد از حضور موثر و فعال در مراسم مقابل سفارت آمریکا خیابان طالقانی و حضور گسترده در مراسم کارگران اتوبوس واحد تهران در خیابان هنگام رسالت، در ترمینال اتوبوس واحد میدان آزادی حضور بهمرسانند. در این مراسم کارگران پیشرو خودروسازی پس از حضور خود در مراسمهای فوق در اینجا نیز حضور بهمرسانند. کارگران بیکار، کودکان کار، تعدادی از رانندگان پایانه اتوبوس واحد، مسافران و سربازان در

این مراسم حضور داشتند در این مراسم دو قطعنامه مربوط به کمیته هماهنگی و کمیته برگزاری مراسم پخش گردید. در حالیکه این مراسم در حال اوج گیری بود، مورد حمله پلیس قرار گرفت. چهار تن دستگیر شدند که در نهایت پس از ۴ ساعت بازداشت آزاد گردیدند. (در ۸ اردیبهشت بیش از ۲۵۰۰ نفر از کارگران بخشهای مختلف کارگری به همراه خانواده های خود در منطقه خورجاده چالوس همچون چند سال گذشته مراسم خود را برگزار کردند.) گزارش برنامه خور و مراسم کارگران اتوبوس واحد در خیابان هنگام توسط اینجانب نوشته شد و گزارش خیابان طالقانی و پارک سوار آزادی هم توسط اینجانب و یکی دیگر از دوستان تنظیم شده بود بر روی سایت کمیته هماهنگی در همان روز قرار گرفت.

لازم به توضیح است: گذشته از مواردی که در بالا فهرست وار به آنها اشاره شد از حدود ۱۵ سال گذشته همواره هر سال بخشی از کارگران پیشرو در قالب گروههای کوهپیمائی و زیست محیطی به اشکال مختلف و سراسری روز کارگر را گرامی داشته اند. امسال هم از این قاعده مستثنی نبود. تعدادی از کارگران فولاد خوزستان، اصفهان، کرمانشاه، ایرانخودرو، پارس خودرو، سایپا، سایپا دیزل، مالییل سایپا.. در منطقه کلکچال ارتفاعات شمال تهران در پانزدهم اردیبهشت روز کارگر را گرامی داشتند.

ماحصل کلام:

نبود تشکل در میان کارگران معترض یکی از علل هرز رفتن و حرکت افتان و خیزان جنبش اجتماعی طبقه کارگر و موفق نبودن در امر گرفتن مطالبات خود می باشد که حتی کمتر از وضعیت سایر همکاران خود خبر دارند. یکی از راه های ایجاد تشکل در میان کارگران طرح کلی آزادی تشکل طبق مقوله نامه ۸۷ می باشد. که دولت ایران هم آنرا پذیرفته است. با توجه به مقوله نامه مذکور کارگران حق دارند تشکل مورد نظر خود را ایجاد نمایند بدون آنکه کسی بتواند در آن دخالتی کند این امر بایستی یکی از خواسته های حداقلی ما کارگران باشد پیشروان کارگر بایستی آنرا به داخل بدنه کارگری ببرند. وجود تشکل میتواند بخشهای مختلف کارگری را به یکدیگر پیوند دهد. بایستی منتظر آن ماند تا خانه کارگر مراسم برگزار کند و پیشروان سعی نمایند که مطالبات و خواسته های کارگران را در آنجا مطرح کنند. و یا با هزینه فراوان بتوانند شعارهای آن را تغییر دهند و یا مسیر راهپیمائی را عوض کنند.

تهران مهر ۱۳۸۵

بیژن امیری عضو کمیته هماهنگی منطقه تهران

عضو کمیته برگزاری مراسم سال ۸۲ – عضو شورای برگزاری مراسم سال ۸۳ – عضو کمیته

برگزاری مراسم سال ۸۴ و ۸۵

عضو کمیته برگزاری مراسمهای اول ماه مه در گل گشتهای کندر – خور... در چند سال اخیر

کارگران کرمانشاه اول ماه مه ۱۳۷۵

کارگران سایر استانها مهمان کارگران کرمانشاه در سنقر
۴۱۰ نفر به مناسبت اول ماه مه ۱۳۷۶

کارگران سایر نقاط کشور مهمان کارگران کرمانشاه
در طاق بستان ۱۶۰ نفر به مناسبت اول ماه مه ۱۳۷۷

کارگران کرمانشاه اول ماه مه ۱۳۷۸

کارگران کرمانشاه اول ماه مه ۱۳۷۸
بیژن امیری (تاریخچه اول ماه مه ایران و جهان)

کارگران استان تهران در کندر جاده چالوس به مناسبت اول ماه مه ۸۲/۲/۱۲
بیژن امیری (دستمزد- تورم - خط فقر)

کارگران استان تهران خور جاده چالوس به مناسبت اول ماه مه ۸۳/۲/۱۱ محسن حکیمی گزارش
(ملاقات خود و محمود صالحی با خانم آنا بیوندی برد نماینده ICFTU) به کارگران

کارگران استان تهران خور جاده چالوس به مناسبت اول ماه مه ۸۴/۲/۱۰

کارگران استان تهران خور جاده چالوس به مناسبت اول ماه مه ۸۴/۲/۱۰

کارگران استان تهران خور جاده چالوس به مناسبت اول ماه مه ۸۵/۲/۸ قرائت بخشی از مقاله نامه ۸۷ (ترجمه و تنظیم شده کمیته هماهنگی منطقه تهران) توسط کارگر جوان صنایع خودرو سازی .

تجمع کارگران سندیکای اتوبوس واحد در خیابان هنگام مقابل دفتر مرکزی اتوبوس واحد ۸۵/۲/۱۱

تجمع و اعتراض کارگران به وضع موجود خیابان طالقانی تهران ۸۵/۲/۱۱

کارگران سایر نقاط کشور مهمان کارگران صنایع خودرو سازی تهران ۶۷ نفر منطقه کلک چال ۸۵/۲/۱۵
بیژن امیری (مقاوله نامه ۸۷ و تشکل کارگری)

تجمع و اعتراض فعالان زیست محیطی کشور تیر ۸۵ در منطقه کلاردشت مازندران به عدم رعایت
مسائل زیست محیطی و حضور فعالان کارگران صنایع خودرو سازی،
بیژن امیری (هجوم سرمایه به طبیعت)

عکسها از : بیژن امیری - منیر سوری - سروش دژکام - روزبه امیری - فرهاد امیری